

Володимирецьке диво: від хвороб рятують ...хрести

Джерело: <http://gazeta.ua/post/211808>>Gazeta.ua

Майже півтора століття Володимирецький район, що на Рівненщині, є центром паломництва. На північ від поліського села Лука у лісових нетрях є місцина, куди їдуть прочани із сусідніх областей, Білорусі та Польщі. Саме там, серед сили-силенної височенних сосен, можна надібати на дев'ятнадцять чудодійних хрестів. Кореспондент СіДу теж побував у загадковому місці...

...Відшукати дрімучий ліс було непросто. Як з'ясувалося, достеменно знає дорогу до славнозвісних хрестів, лише 65-річна Олена Федорівна Рищиковець, яка, до слова, разом з чоловіком Сергієм доглядає за ними. Зокрема, він пильнує, щоб ніхто не крав грошей із банки з пожертвуваннями, адже були дні, коли за день у неї клали кількасот гривень. Тривалий час поплетавшись лісовими лабіринтами, ми нарешті дісталися до пункту призначення. На хрестах помічаю стрічки, хусточки, квіти, ікони, елементи одягу. Видніються навіть іграшки. Трохи моторошно стає...

Історія цього священного місця сягає аж 1861 року. На місці сучасного села Лука був маленький хутір, жителі якого полювали на звіра та збирали ягоди. Одного зимового вечора з Дібрівська (нині це у Зарічненському районі. – Авт.) до них вирушили старець та жінка з трьома діточками, щоб попросити харчів на прожиття. В одну мить здійнялася люта заметіль. Подорожні знеслилися, сіли перепочити під трьома соснами та задрімали... Їхні тіла знайшли аж навесні, коли зійшов сніг... Люди не дійшли до хат якихось два кілометри... Подорожніх поховали на могилках, а на місці їхнього останнього сну встановили дерев'яний хрест. Згодом селяни помітили незвичайну річ: якщо біля того хреста помолитися, то зникають недуги та здійснюються бажання. Хіба не дивовижа й те, що поміж соснового лісу виріс ...дуб?

– Колись мене мучили постійні млості, – розповідає нам Олена Федорівна. – Запрягала я коня та й сюди. Приклала стрічку до чола, а вона така пекуча видалася, що й досі відчуваю той вогонь, і це в січневу холоднечу! За півдня біль наче рукою відняло. Просто треба просити у Бога та старців допомоги, і це неодмінно врятує! Бо ж коли мій син в Іраку воював два роки, то я багато часу проводила у молитвах біля хрестів. Повернувся додому цілісінький! Зазвичай люди приносять з собою всілякі речі. Якщо непокоїть головний біль, то вішають на хрести хустку, турбує серце – залишають блузку чи сорочку, є проблеми з дітьми – іграшку. А коли негаразди в системі травлення, то зав'язують стрічку.

Тож кількість хрестиків постійно збільшується, оскільки деколи бракує місця для нових подарунків. Тому якщо півтора століття тому стояв один, то нині їх аж дев'ятнадцять! Олена Федорівна переказує свідчення паломників: якщо натерти хворе місце піском з-під хреста, то станеться зцілення.

Святість цієї місцини визнала й церква. Щороку на Трійцю відбуваються Богослужіння, а одного разу прибули священники навіть з Києва, щоб відправити панахиду. У планах місцевої громади – зведення дерев'яної каплички біля хрестів.

...Зізнаюся: не повірив би у розповіді місцевих, якби не приклав до хворої шиї стрічку, що перед цим висіла на одному з хрестів... Тепло відчуваю досі! Та й біль минув! Хіба не диво?

Андрій СОБУЦЬКИЙ, смт Володимирець, Рівненщина